

afb. 3. Mondt van de Maes. De buitenste lijnen geven de begrenzing van de vaargeul aan. Volgens de bijgeschreven peilgegevens is het water daar tussen de 10 en 20 voeten diep. Op de middelste lijn is het vaarwater tussen de 18 en 36 voeten diep. Kaart toegeschreven aan Pierre Ancelin, waarschijnlijk in 1696 vervaardigd, op papier, 40,5x75 cm, schaal circa 1:27.700. (Kaartencollectie GAR, cat.nr:VI 7.02.01)

bekend zijn geweest. Er zijn diverse kaarten waarop een stippelijijn staat die ik zou willen interpreteren als een dieptelijijn die de grens tussen het vaarwater en de ondiepten aangeeft. Op een enkele kaart staat de diepte zelfs expliciet vermeld, zoals op de kaart uit ca. 1650 van meester stadstimmerman Dirck Davidszn. Versyden; daarop geeft een stippelijijn aan tot waar het water in de Oude Haven moet worden uitgediept. (afb.2) Volgens dit plan moest de haven daar –gemeten bij een gewone vloed– op acht voeten diepte worden gebracht.

Ancelin is vernieuwend in die zin dat hij op het idee kwam om een stelsel van dieptelijnen op één kaart weer te geven. Wellicht was hij geïnspireerd door zijn kaart uit 1696 waarop twee lijnen de vaargeul begrenzen en een derde lijn het diepste gedeelte aangeeft. (afb. 3)

Maar bij die noviteit bleef het niet. Zijn kaarten vallen ook op door het gebruik van ruiten, dat wil zeggen een raster van vierkanten (een *grid*), waarop de kaart is getekend. Volgens Van Riel fungeren de ruiten als hulpmiddel om vaste coördinatiepunten in kaart